

ANITA TAYLOR

MOONRAKER

Curator Fırat Arapoğlu

29.11 – 31.12.2024

İkili Bakış: Anita Taylor'da Gelişen Anlatıları Gözlemlemek

Fırat Arapoğlu

Anita Taylor'ın Moonraker başlıklı sergisi, desen ve resim alanlarını içeren ve onu aşan ilgi çekici bir çalışma bütünüdür. Sanatçı bu seçkide, zıtlıklar ve çift anlamlılık temaları canlanarak gerçek ve kurgu, hafıza ve unutmama, bedenleşme ve tanıklık üzerine karmaşık bir örüntü yaratıyor. Taylor'ın çalışmaları, gözlemcinin rolüne dair derin bir keşif niteliği taşıırken, samimi bir özdeşleşimle insan anlatılarının geniş yelpazesi arasında gidip geliyor.

Anita Taylor için desen yalnızca bir araç değil, bir karşılaşma ve inceleme eylemidir. Taylor, 1980'lerden bu yana deseni, dünyayı ve kendini sorgulamak için bir yöntem olarak kullanmış ve bakışın karmaşık dinamikleriyle ilgilenmiştir. Aralarında Glance (Bakış) ve Vestiges'in de (Kalıntılar) bulunduğu karakalem çalışmaları, insanın kendini bir aynada görmesinin geçici ama derin deneyimini -hem netlik hem de çarpıtma anını- kapsamaktadır. Fanilik, insan varlığının kırılabilirliği ve gözlemin doğasında bulunan güç dinamiklerini çağrıştıran tasvirler sunan Witness (Tanık) serisi bu iç gözlemi daha da ileriye taşır. Karbonun koyu parlaklığıyla işlenen bu çalışmalar, obsidyen aynaların yansıtıcı araçlar olarak kullanımına benzer şekilde, bir tanıklık eylemi olarak sanat yaratmanın tarihsel pratiklerini yansıtıyor. Tanık çalışmalarının dahil edilmesi Aşıklı Höyük serisini Anadolu bağlamına oturtarak, obsidyenin -doğanın kendi siyah aynasını- hem bir malzeme hem de gerçekleri ortaya çıkarmak için bir metafor olarak kullanmaktadır.

Taylor'ın resimleri, kadın bakış açısıyla yeniden anlatılan tarihsel anlatıların görsel yeniden yorumları olarak ortaya çıkmaktadır. Paris'te Musée de Cluny'deki Dame à la Licorne duvar halılarında esinlenen A mon seul desir (Tek Arzum) serisi, Ortaçağ kadını ve tek boynuzlu at ikonografisini feminist eleştiri ve yeniden yorumlamayla ele alıyor. Benzer şekilde, Tristan & Yseult ve Hercules & Deianira üzerine çalışmaları, klasik mitoloji ve Rönesans resim sanatının alanlarına girerek mitolojik hikâyeye anlatımı ile fail, güç ve temsil gibi çağdaş meseleler arasında paralellikler kuruyor. Bu resim ve çizimler, alegori ve gerçekliğin karşılıklı etkileşimini vurgulayarak, tarihin ataerki okumalarına meydan okuyan 'kadın hikâyelerini' dokuyor.

Taylor'ın feminist bakış açısı, onu Artemisia Gentileschi ve Judy Chicago'nun eserlerini yankılayarak kadın bakışını yeniden tanımlayan kadın sanatçıları soyuyla aynı hizaya getiriyor. Taylor, kadın kahramanları merkeze alarak ve klasik anlatıları yeniden ele alarak, geçmiş ve bugün arasında bir diyalog kuruyor ve toplumsal cinsiyet, güç ve kimlikle ilgili kalıcı soruları ele alıyor.

Hem desen hem de resimlerinde Taylor, olayların geliştiği katmanlı mekânlar inşa etmek için perde, tül ve sahne gibi aksesuarlar kullanarak teatral bir duyarlılık

ortaya koymaktadır. Barok sanatı ve Romantik edebiyatı animsatan bu görsel araçlar, ışık ve gölgenin, gizlenme ve açığa çıkmanın dramatik etkileşimini çağrıştıırıyor. Sanatçının Moonraker serisinde olduğu gibi işlerindeki perdeler, görülen ve görülmeyen, varlık ve yokluk arasındaki eşikleri işaret eden sınır işaretleri olarak işlev görüyor.

Küresel pandemi sırasında tasarlanan Moonraker serisi, özünde askıya alınmış bir zaman aralığını yakalıyor. Serinin başlığı, 16. yüzyıl Wiltshire'ında ay ışığı altında kaçak mal taşıyan yakalanan kaçakçıların, ayın göl yüzeyine yansıması nedeniyle peynir topladıklarını iddia ederek masum numarası yaptıkları bir hikâyeye gönderme yapıyor. Bu tarihi anekdot, aldatma ve hakikat temalarıyla, Taylor'ın kriz zamanlarında insanlık durumunu araştırdığı bir merceğe haline geliyor. Bu eserlerdeki örtülü yapılar ve mehtaplı sahneler, insan deneyimlerinin güvensizliğini ve hafıza ile unutmama, gerçek ile kurgu arasındaki bulanık sınırları yansıtan bir geçicilik ve yerinden edilme hissi uyandırıyor.

Doğu ve Batı, geçmiş ve bugün gibi ikilikleri bünyesinde barındıran İstanbul'da Taylor'ın çalışmalarının sergilenmesi yeni yankılar uyandırmaktadır. İstanbul'un Bizans mozaikleri, Türk-Osmanlı halıları ve Modernist akımlar gibi tarih katmanları, sanatçının anlatı ve vücut bulma arayışına dokunaklı bir zemin sunuyor. Örneğin "Tanıklık: Aşıklı Höyük" desenleri bu bağlamda özellikle yankı uyandırıyor ve ortak tanıklık eylemi aracılığıyla antik ve çağdaş olanı birbirine bağlıyor.

Moonraker, gözlem ve temsilin karmaşıklığıyla ilgilenmeye bir davet niteliği taşıyor. Anita Taylor'ın yapıtları kişisel ve evrensel olan arasında gidip gelirken, bize insanlık tarihinin ortaya çıkan anlatılarında hem tanık hem de katılımcı olarak rollerimizi hatırlatıyor. Sanatçı, Käthe Kollwitz ve Louise Bourgeois gibi sanatçıların devamında, izleyiciyi aynı anda hem mahrem hem de anıtsal, son derece bireysel ama bir o kadar evrensel olarak yankı uyandıran yapıtlarla karşı karşıya getiriyor.

A mon seul desir serisinden resimler, Glance ve Vestiges gibi karakalem çizimler, Moonraker serisi ve mitlerden esinlenen anlatılardan oluşan bu seçki aracılığıyla Anita Taylor bir tür tiyatro inşa ediyor. Her bir eser zıtlık, hafıza ve bedenleşme temalarının canlandırıldığı bir sahne görevi görerek izleyiciyi zaman ve mekânı aşan bir diyalogun içine çekiyor. Sergi bizi kimlik, tarih ve anlatının kırılabilir kesimlerini düşünmeye davet ediyor ve ortak insanlığımızı tanımlayan hikâyelerin gözlemcileri, katılımcıları ve koruyucuları olarak rollerimiz üzerine düşünmeye çağırıyor.

The Doubled Gaze: Observing Evolving Narratives in Anita Taylor

Fırat Arapoğlu

Anita Taylor's exhibition *Moonraker* brings together an intriguing body of work that includes and transcends the fields of drawing and painting. In this selection, themes of contrasts and double meaning come alive, creating a complex pattern of fact and fiction, memory and forgetting, embodiment and witnessing. Taylor's work is a profound exploration of the role of the observer, oscillating between intimate self-reflection and the wide range of human narratives.

For Anita Taylor, drawing is not just a medium but an act of encounter and investigation. Since the 1980s, Taylor has used drawing to question the world and herself and has been interested in the complex dynamics of the gaze. Her charcoal works, including *Glance* and *Vestiges*, encompass the fleeting but profound experience of seeing oneself in a mirror - a moment of clarity and distortion. The *Witness* series further carries this introspection with depictions that evoke mortality, human existence's fragility, and the inherent power dynamics in observation. Rendered in the dark luster of carbon, these works reflect the historical practices of creating art as an act of witnessing, similar to using obsidian mirrors as reflective tools. The inclusion of the *witness* works places the *Aşıklı Höyük* series in an Anatolian context, utilizing obsidian - nature's black mirror - as both a material and a metaphor for revealing truths.

Taylor's paintings emerge as visual reinterpretations of historical narratives retold from a female perspective. Inspired by the *Dame à la Licorne* tapestries in the Musée de Cluny in Paris, her series *A mon seul desir* (*My Only Desire*) is a feminist critique and reinterpretation of medieval woman and unicorn iconography. Similarly, her works on *Tristan & Yseut* and *Hercules & Deianira* enter the realms of classical mythology and Renaissance painting, drawing parallels between mythological storytelling and contemporary issues of agency, power, and representation. These paintings and drawings emphasize the interplay of allegory and reality, weaving 'women's stories' that challenge patriarchal readings of history.

Taylor's feminist perspective aligns her with a lineage of female artists who have redefined the female gaze, echoing the work of Artemisia Gentileschi and Judy Chicago. By centering female protagonists and revisiting classical narratives, Taylor creates a dialogue between past and present and addresses enduring questions of gender, power, and identity.

In both drawings and paintings, Taylor demonstrates a theatrical sensibility, using props such as curtains, tulle, and scenery to construct layered spaces in which events unfold. Reminiscent of Baroque art and

Romantic literature, these visual devices evoke the dramatic interplay of light and shadow, concealment and revelation. As in the *Moonraker* series, the curtains in the artist's works function as boundary markers, marking the thresholds between seen and unseen, presence and absence.

Conceived during the global pandemic, the *Moonraker* series captures an essentially suspended interval. The series title refers to a story of smugglers in 16th century Wiltshire who were caught transporting contraband under the moonlight, feigning innocence by claiming that they were collecting cheese due to the moon's reflection on the lake's surface. This historical anecdote, with its themes of deception and truth, becomes a lens through which Taylor explores the human condition in times of crisis. The veiled structures and moonlit scenes in these works evoke a sense of transience and displacement, reflecting the precariousness of human experience and the blurred boundaries between memory and forgetting fact and fiction.

The exhibition of Taylor's work in Istanbul, a city that embodies dualities such as East and West, past and present, has new resonances. Istanbul's layers of history—Byzantine mosaics, Turkish-Ottoman carpets, and Modernist movements—provide a poignant backdrop for the artist's search for narrative and embodiment. For example, the drawings "*Testimony: Aşıklı Höyük*" are particularly resonant in this context, connecting the ancient and the contemporary through the shared act of witnessing.

Moonraker is an invitation to engage with the complexities of observation and representation. Anita Taylor's work oscillates between the personal and the universal, reminding us of our roles as witnesses and participants in the unfolding narratives of human history. Following in the footsteps of artists such as Käthe Kollwitz and Louise Bourgeois, the artist confronts the viewer with works that are at once intimate and monumental, highly individual yet universally resonant.

Anita Taylor constructs a kind of theater through this selection of paintings from *A Mon Seul Desir*, pencil drawings such as *Glance* and *Vestiges*, the *Moonraker* series, and myth-inspired narratives. Each work acts as a stage on which themes of contrast, memory, and embodiment are enacted, drawing the viewer into a dialogue transcending time and space. The exhibition invites us to consider the fragile intersections of identity, history, and narrative and to reflect on our roles as observers, participants, and guardians of the stories that define our shared humanity.

ANITA TAYLOR

Interviewing Anita Taylor
© David Bickerstaff
for EXHIBITION ON SCREEN

İskoçya'da Dundee Üniversitesi, Duncan of Jordanstone College Sanat ve Tasarım Fakültesi dekanı ve sanatçı. Her sene yapılan Uluslararası Trinity Buoy Wharf Drawing Prize yarışmasının kurucu yöneticisi (1994'ten itibaren) ve 2009'da Drawing Projects UK'i kurmuştur (www.drwingprojects.uk). Desen, stüdyosunda, eğitimde, araştırmada, toplumsal çalışmalarda ve yazar-küratör olarak deneyimlerinin merkezinde olmuştur ve iletişim, araştırma ve ifade alanlarının desen ile savunuculuğu bu çabalarının temelini oluşturur. Eserleri Birleşik Krallık ve uluslararası birçok ülkede sergilendi. Son dönem kişisel sergileri Wells Katedralinde, The Customs House South Shields, DRAWN (Wunderkammer, Arts Council England), William Wright Artists Projects, Sydney gerçekleşti. Drawing'in eş yazarı (Cassel Illustrated) olan sanatçı The Guardian, Crafts Arts International, RA Magazine için yazılar yazdı ve röportajları Interlialia, Studio International, Times Higher Education ve British Library ses arşivlerinde yayınlandı. Eserleri V&A ve Jerwood koleksiyonunda yer alıyor.

Anita Taylor is an artist and Dean of the Faculty of Art and Design at Duncan of Jordanstone College, University of Dundee, Scotland. She is the founding director of the annual Trinity Buoy Wharf International Drawing Prize (since 1994) and founded Drawing Projects UK in 2009 (www.drwingprojects.uk). Drawing has been at the heart of her experience in her studio, teaching, research, community work and as a writer-curator, and her advocacy of communication, research and expression through drawing underpins her work. Her work has been exhibited in the UK and internationally. Recent solo exhibitions have taken place at Wells Cathedral, The Customs House South Shields, DRAWN (Wunderkammer, Arts Council England), William Wright Artists Projects, Sydney. She is co-author of Drawing (Cassel Illustrated), and has written for The Guardian, Crafts Arts International, RA Magazine and has had interviews published in Interlialia, Studio International, Times Higher Education and the British Library Sound Archives. Her works are in the V&A and Jerwood collections.

Sergi Kataloğu Exhibition Catalogue

Vision Art Platform'da 29.11-31.12.2024 tarihleri arasında gerçekleşen ANITA TAYLOR "MOONRAKER" sergisi için hazırlanmıştır. Kaynak gösterilerek yapılacak alıntılar ve seçili görsel malzeme dışında yayıncının izni olmaksızın hiçbir yolla çoğaltılamaz.

Prepared by Vision Art Platform on the occasion of the exhibition ANITA TAYLOR "MOONRAKER" dated 29.11-31.12.2024. No part of this catalogue may be reproduced in any way or by any means without permission in writing from publisher, except by reviewer who may quote brief passages and use selected visual material in a review.

© Vision Art Platform, 2024.